

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 717: Tìm Tâm Trọn Chăng Thể Được, Là Vô Thật (Không Thật)

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 061)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tìm tâm trọn chẳng thể được, là vô thật.】

Chư vị đồng tu nếu đã từng đọc qua “Kinh Lăng Nghiêm”, ở phần mở đầu của “Kinh Lăng Nghiêm” có đoạn “thất xứ trung tâm” (bảy lần gạn hỏi về tâm). Phật Thích Ca Mâu Ni hỏi thử Tôn giả A Nan, hỏi ngài: Tâm ở đâu? Ở trong kinh, Phật hoàn toàn không hề nói về chân tâm hay vọng tâm, không giảng chân tâm hay vọng tâm, mà chỉ hỏi ngài tâm ở chỗ nào. Tôn giả A Nan quả thực thông minh hơn chúng ta, nếu Phật đến hỏi chúng ta tâm ở đâu, chúng ta dứt khoát chẳng thể nghĩ ra được bảy chỗ. Chúng ta chỉ biết nói: “Tâm ư? Tâm ở ngay đây”. Nếu chỗ này mà không phải, thì gay go rồi! Chẳng thể nghĩ ra được đến chỗ thứ hai. Tôn giả A Nan có thể nghĩ đến bảy chỗ, ngài rất thông minh.

Cả bảy chỗ đó đều bị Phật bác bỏ, A Nan lúc này mới hoảng hốt bối rối: Bảy chỗ đều không đúng, vậy chẳng phải là không có tâm sao? Nói không có tâm thì cũng không thông, tâm là chắc chắn phải có. Bảy lần gạn hỏi tâm liền hiển thị rõ đạo lý “tìm tâm trọn chẳng thể được”.

“Kinh Kim Cang” nói đạo lý này đơn giản hơn “Kinh Lăng Nghiêm”. “Kinh Kim Cang” chỉ giảng: “Tâm quá khứ không thể được, tâm hiện tại không thể được, tâm vị lai không thể được”, chỉ nói có ba chỗ. Còn trong “Lăng Nghiêm” thì đã nói đến bảy chỗ.

Tìm tâm trọn chẳng thể được, tìm không ra! Bất luận là chân tâm hay vọng tâm, quý vị đều tìm không ra. Vì sao lại tìm không ra? Bởi vì “tâm bao thái hư, lượng châu sa giới” (tâm bao trùm thái hư, lượng trùm khắp các thế giới nhiều như cát). Hai câu nói này là câu cửa miệng trong nhà Phật, mọi người đều biết niệm. Chân tâm là “tâm bao thái hư, lượng châu sa giới”; mà vọng tâm cũng là “tâm bao thái hư, lượng châu sa giới”, cũng đúng là như vậy!

Quý vị đến chỗ nào để tìm đây? Không tìm, không tìm thì chính là nó; hề tìm thì liền tìm không ra, không tìm thì chính là nó. Cho nên quý vị tìm không ra, là vô thật, tìm không được nó.